

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie dyscyplinarnej sędziego Sądu Rejonowego w B. X.Y.
po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 13 grudnia 2023 r., bez udziału stron
oświadczenia SSN Marii Szczepaniec z dnia 19 czerwca 2023 r. o wyłączenie od
udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt I ZSK 32/22

postanowił:

**nie uwzględnić wniosku SSN Marii Szczepaniec o jej
wyłączenie od rozpoznania sprawy o sygn. akt I ZSK 32/22.**

UZASADNIENIE

W dniu 19 czerwca 2023 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) SSN Maria Szczepaniec złożyła oświadczenie na mocy art. 41 § 1 k.p.k. o wyłączenie jej od orzekania w sprawie dyscyplinarnej sędziego Sądu Rejonowego w B. X.Y. o sygn. akt I ZSK 32/22 ze względu na istnienie okoliczności mogącej wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jej bezstronności ww. sprawie, z uwagi na rozpoznawanie (jako sędzieja sprawozdawcy) zażalenia złożonego przez adw. J. J. na uchwałę SN z dnia 13 lipca 2021 r., w sprawie o sygn. akt I DI 32/21 dotyczącej zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej ww. sędziego, a zarejestrowanego pod sygn. akt II ZIZ 9/22.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Wniosek ten sędzia SN Maria Szczepaniec złożyła na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. W myśl powołanego przepisu, sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Nie ulega wątpliwości, iż wątpliwość ta musi być realna i konkretna, a nie tylko hipotetyczna. Zgodnie z przyjętym w judykaturze poglądem, przepis art. 41 § 1 k.p.k. odnosi się do sytuacji innych niż te, o których mowa w art. 40 § 1 k.p.k., i co do zasady nie dotyczących działań sędziego w granicach kompetencji urzędowych, których istnienie może powodować domniemanie, iż sędzia nie zachowa pełnej bezstronności.

Z analizy akt sprawy oznaczonej sygn. II ZIZ 9/22 wynika, że SSN Maria Szczepaniec była sprawozdawcą w sprawie zażalenia obrońcy sędziego Sądu Rejonowego w B. X.Y. na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2021 r., sygn. akt I DI 32/21, w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej za czyn z art. 178a § 1 k.k., i w dniu 3 listopada 2022 r. została wydana uchwała, na mocy której Sąd w składzie, którego zasiadała SSN Maria Szczepaniec, zaskarżoną uchwałę utrzymał w mocy.

Przypomnieć należy, iż postępowanie w przedmiocie wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej (analogicznie w przedmiocie rozpoznania zażalenia na uchwałę zezwalającą na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej), mimo że toczy się przed sądem dyscyplinarnym, nie jest postępowaniem przesądzającym o jakiegokolwiek odpowiedzialności, czy to karnej, czy to dyscyplinarnej. Jest to szczególnego rodzaju postępowanie incydentalne, w tym przypadku w chwili podejmowania uchwały pozostające na etapie postępowania przygotowawczego prowadzonego przez prokuratora (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2009 r., I KZP 5/09, Lex nr 493998; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2012 r., SNO 27/12, Lex nr 1231619).

W postępowaniu tym sąd dyscyplinarny oceniał jedynie zażalenie obrońcy sędziego na uchwałę Sądu Najwyższego w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej w kontekście naruszenia prawa do obrony w postaci braku możliwości złożenia wyjaśnień na posiedzeniu w dniu 13 lipca 2021 r., zaś treść wywiedzionego zażalenia w żaden sposób nie odnosiła się do okoliczności będących podstawą wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie

sędziego do odpowiedzialności karnej, a jedynie ograniczała się do kwestionowania prawidłowości zawiadomienia.

Zachodzi więc w tej sytuacji analogiczna sytuacja jak w przypadku stosowania przez sąd środków zapobiegawczych, gdzie ocenie poddaje się materiał dowodowy jedynie w zakresie dużego prawdopodobieństwa popełnienia przestępstwa (art. 249 § 1 k.p.k.). Nie budzi wątpliwości, iż wyrażona przez sąd ocena w tym przedmiocie nie stwarza przesłanek o jakich mowa w art. 41 § 1 k.p.k. Wyrażenie przez sędziego, w ramach działania w granicach sędziowskiego urzędu, należycie umotywowanego poglądu, co do utrzymania w mocy zaskarżonej uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej za czyn z art. 178a § 1 k.k., sędziego Sądu Rejonowego w B. X.Y. nie może być uznane za wymienioną w art. 41 § 1 k.p.k. okoliczność tego rodzaju, która mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jej bezstronności w sprawie dyscyplinarnej dotyczącej tego samego zdarzenia.

Z omówionych zatem względów, nie dostrzegając w czynnościach urzędowych podjętych przez SSN Marię Szczepaniec okoliczności mogących wskazywać na jej uprzedzenie do obwinionego lub przekonanie o jego zawinieniu, wniosek należało uznać za niezasadny.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[ał]